

[Villemoes.]

den Grund kan man jo sige, at naar et saadant Lovforslag fremsættes, staar vi over for et Diktat. Den lovgivende Forsamling har kun eet at gøre, nemlig omgaaende at faa Lovforslaget ekspederet, idet det er uanstændigt over for de direkte interesserede, Detailhandlerne, at administrere en eneste Time længere end nødvendigt paa den Maade, der her praktiseres fra Regerings og Rigsdags Side.

Et uheldigere Tidspunkt at foretage disse rigoristiske Foranstaltninger paa end de første Dage i en Maaned kan ikke tænkes. De første Dage i Maaneden, hvor Publikum maaske har Penge paa Lommen, sælger man nogle af de Ting, som i almindeligt Omdømme regnes for luksusprægede Ting, som ikke er absolut nødvendige for Levefoden. Derfor er det en saare upraktisk Tid at komme med et saadant Forslag paa. Den højtærede Finansminister har selvfølgelig i Maaneder været klar over, at der skulde skaffes Penge til Dækning af de Udgifter, der allerede er affoldt, og det har hele Rigsdagen selvfølgelig ogsaa været.

Jeg ser — og jeg takker baade den højtærede Minister og Folketingsudvalget derfor —, at man i Folketinget bl. a. har ændret Lovforslaget med Hensyn til Efterbeskatningen, idet der er givet nogle Lemper for de mange smaaahandlende, som kommer ind under denne Lovgivning, og som ikke har saa helt let ved at udrede et større Beløb, før Varen er solgt. Jeg takker for denne Ændring, som jeg i hvert Fald mener er hensynsfuld og viser, at Behandlingen paa Rigsdagen af et Lovforslag kan have sin Betydning; her har man altsaa taget Hensyn til de Røster, der er fremkommet om, at den Betalingsmaade, den højtærede Minister havde tænkt sig skulde være brugt, var lige lovlig haardhændet. Det glæder mig, at der er opnaaet Enighed om Lovforslaget i Folketinget, saaledes som det nu er affattet, og bl. a. derfor kan jeg paa mit Partis og egne Vegne anbefale det til hurtig Fremme i det høje Landsting.

Lovforslaget, som den højtærede Minister nu har gennemgaaet, er jo lige ud ad Landevejen: man tager en gammel Lov, man forhøjer nogle Tal, og saa har man en ny Lov, og den giver 34 Mill. Kr. i Statskassen. De Ændringer, der er foretaget i

Folketinget, maa utvivlsomt anses for Forbedringer, men da vi er nødsagede til at vedtage dette Lovforslag omgaaende, vil det høje Landsting ikke have Lejlighed til at se paa, hvorvidt de forskellige Positioner er rigtige og fornuftigt affattede. Jeg ser af den Betænkning, der er afgivet af Folketingets Udvalg, at dette Udvalg har modtaget en Række Deputationer; jeg ser ikke deri, om disse Deputationer har faaet alle deres Ønsker opfyldt. Det er vel ogsaa sjældent, at en Henvendelse kan imødekommes fuldt ud, og det behøver heller ikke at være nogen Nødvendighed, thi Rigsdagen maa have sit Ansvar for, hvad der sker. Men jeg haaber, at der er sket saadanne Ændringer, at der ikke bagefter vil blive Grund til stor Fortrydelse ud over de Vanskeligheder, som Loven ganske almindeligvis maa medføre; dem maa man jo tage, naar der skal skaffes saa mange Penge, som Tilfældet er her. Den højtærede Minister nævnte ikke, om Erhvervenes Folk eller Arbejdernes Repræsentanter, der mødte frem i Folketingets Udvalg, kunde være, om jeg saa maa sige, glade ved Lovforslaget, men han omtalte jo visse Ønsker, som de havde forebragt, og hvortil der var taget skyldigt Hensyn, og det synes jeg er udmerket.

Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme og til Vedtagelse.

Lange: Den højtærede Finansminister maa jo have haft megen Hast med at faa de nye Skatter gennemført, naar han allerede paa Rigsdagssamlingens første Dag forelægger saa omfattende Skatteforslag som det, der her foreligger, og som det Forslag om Indkomst- og Formueskatten, der er fremsat i det andet høje Ting, og ledsager dette med en saa drastisk Foranstaltning som den at forbyde Salget af en Række Varer og dermed faktisk lukke et stort Antal Virksomheder. Mit Parti er klar over, at de ekstraordinære Foranstaltninger, som Tiden kræver, koster mange Penge, og vi er naturligvis rede til at medvirke til at fremskaffe de nødvendige Beløb. Spørgsmaalet er, om det er naturligt og mest formaalstjenligt at skaffe disse Beløb paa den af den højtærede Finansminister foreslaaede Maade. Men vi er klar over, at der, saaledes som